

GIẶC ĐẾN NHÀ: LÃNH ĐẠO TÔN GIÁO KHÔNG THỂ VÔ CẢM & VÔ TRÁCH NHIỆM

Tiến sĩ NGUYỄN PHÚC LIÊN, Kinh tế

* Phần I : VIỆC CỨU NƯỚC:

Trích Lịch sử Nữ tướng HOÀNG THIẾU HOA thời Hai Bà Trưng:

"Nữ tướng quê ở Sơn Tây. Đã xuất gia đầu Phật, nhưng trước thảm cảnh ngoại xâm dầy xéo dân lành trên quê hương bị trị, Sư nữ đã hoàn tục, quyết theo Hai Bà Trưng đánh quân Tàu, lập được nhiều chiến công oanh liệt. Sau khi dẹp giặc, Nữ tướng lại khoác áo cà sa trở lại Chùa".

ĐẶT VẤN ĐỀ BỐN PHẬN CỨU NƯỚC CỦA CÁC LÃNH ĐẠO TÔN GIÁO: Chúng tôi tóm tắt tuần tự những lý do sau đây:

* Sơn Hà thực sự nguy biến. Toàn dân phải đứng lên cứu Nước

* Sự oán hận đối với việc xâm lăng của Chệt đã dâng cao trong lòng từng cá nhân.

* Chính sách "Chia để trị" áp dụng triệt để trong 40 năm dưới Cơ chế CSVN để gây nghi kỵ giữa những cá nhân khiến việc đoàn kết lại thành Phong trào cứu nước trở thành rất khó khăn.

* Chỉ còn Tôn giáo mới có khả năng làm cho những cá nhân đứng gần lại với nhau thành Phong trào **ĐOÀN KẾT NỔ DÂY** cứu nguy đất nước.

* Việc từ chối của các Lãnh đạo Tôn Giáo trong việc tạo đoàn kết những cá nhân tín đồ chứng tỏ sự **VÔ CẢM** và **VÔ TRÁCH NHIỆM** của các Lãnh đạo Tôn Giáo vậy.

Một số những Lãnh đạo Tôn giáo đã lấy câu nói "Tôn giáo không làm Chính trị" ra như một lá chắn để thoái thác làm bốn phận Công dân của mình. Ngày nay, chúng tôi lại đặt ra vấn đề này như cấp thiết đòi buộc các Lãnh đạo Tôn giáo phải làm bốn phận Công dân của mình khi mà giặc Chệt xâm lăng "đã đến nhà" và kẻ phản quốc mỗi ngày mỗi tăng cường việc bán nước cho Chệt như thi hành một sự thôi thúc thực hiện Ký kết ngầm bán nước nào đó trong một tương lai gần chẳng hạn như "Ký Kết Hội Nghị Thành Đô cho năm 2020 !".

"Giặc đến nhà, đàn bà phải đánh"

"Giặc đến nhà, đàn bà phải đánh" là câu tục ngữ kêu gọi toàn dân phải đứng lên cứu nước, đập đấm giặc xâm lăng bằng bất cứ phương tiện nào mình có: vớ được hòn đá thì đập vỡ đầu giặc, vớ được con giao làm bếp thì chém đứt đầu giặc, vớ được cái cuống chổi thì đập gãy xương cẳng giặc, vớ được gốc mía cũng có thể đập gãy hàm giặc...nghĩa là phải đập giặc bằng bất cứ phương tiện nào, chứ không được ngồi chờ phải có "khí giới sát thương tối tân mua từ Hoa kỳ"!

"Đàn bà phải đánh" có nghĩa là Toàn Dân phải đứng lên, không phân biệt già trẻ lớn bé, không phân biệt nam hay nữ, không phân biệt sắc tộc, không phân biệt nghề nghiệp học vị, không phân biệt chức vị xã hội, không phân biệt Tôn Giáo Cao Đài, Hòa Hảo, Phật Giáo, Tin Lành hay Công Giáo. Tất cả mọi người chỉ còn biết mình là người sống trên Lãnh thổ Việt Nam và phải đập giặc Chệt vào nhà mình xâm lăng.

Giặc Chệt thực sự đã xâm nhập "nhà Việt Nam"

Việc xâm lăng không còn là điều còn dự đoán mà là sự thực hiện cụ thể ở nhiều lãnh vực:

* Biển cả và Hải đảo ở Biển Đông

Chệt Cộng đã xâm chiếm Hoàng Sa, Trường Sa và hiện đang xây cất Vạn Lý trường thành ở Biển Đông để bảo vệ toàn vùng Lưỡi Bò, "Đường 9 Đoạn" mà Chệt Cộng tự coi như thuộc Chủ quyền của họ. Từ những Hải đảo, họ tuyên bố vùng biển 12 hải lý trên biển cả, nghĩa là chiếm hầu hết Biển Đông. Hồ Chí Minh và Phạm Văn Đồng đã công khai bán Hải đảo và Biên cả thuộc Việt Nam cho Chệt Cộng bằng một Công Hàm từ năm 1958.

* Đất liền trên toàn Lãnh thổ

Lê Khả Phiêu sang tận Chệt Cộng để ký kết nhường những vùng Biên giới phía Bắc. Cột mốc biên giới đã được dựng để chính thức hóa những vùng biên giới bị bán này. Tiếp theo

đó, trải qua những thập niên, những vùng khai thác núi đồi, ven biển và mặt bằng đã được nhường dài hạn cho Chệt. Những vùng khai thác dài hạn này đã ở khắp trên Lãnh thổ Việt Nam từ Ai Nam Quan đến Mũi Cà Mau. Những Phố Chệt được xây lên, những Làng Chệt được dành cho khối Công nhân Chệt theo mỗi một Dự án mà hầu hết là do Chệt trúng thầu.

* Xâm lăng Kinh tế của Chệt

Hàng hóa Chệt ngập lụt trên Quê Hương Việt Nam để họ thu lấy những chi tiêu của Dân Việt. Bà Phạm Chi Lan và hầu hết những nhà Kinh tế ở quốc nội nhìn thấy rõ cuộc xâm lăng Kinh tế này và than lên rằng hàng hóa Chệt đã và đang giết Kinh tế Việt Nam tại sân nhà. Thêm vào đó, hàng hóa Chệt phần lớn là những hàng tồn kho mang nhiều độc chất khiến dân chúng Việt Nam phải mang những bệnh tật sẽ phát hiện trong tương lai gần xa.

"Giặc Chệt đã đến nhà thật sự rồi!".

Các Lãnh đạo Tôn Giáo không có thể lấy bất cứ lý do gì để ngồi nhìn mà "VÔ CẢM" trước cảnh đất nước bị xâm lăng!

Xin nhắc lại một gương trích từ Lịch sử Tổ Tiên: Nữ tướng HOÀNG THIẾU HOA thời Hai Bà Trưng: "Nữ tướng quê ở Sơn Tây. Đã xuất gia đầu Phật, nhưng trước thảm cảnh ngoại xâm dày xéo dân lành trên quê hương bị trị, Sư nữ đã hoàn tục, quyết theo Hai Bà Trưng đánh quân Tàu, lập được nhiều chiến công oanh liệt. Sau khi dẹp giặc, Nữ tướng lại khoác áo cà sa trở lại Chùa".

Gương Nữ tướng HOÀNG THIẾU HOA cho thấy rằng những Lãnh đạo Tôn Giáo ngày nay không thể giương ra lá chắn "Tôn Giáo không làm Chính trị" để thoái thác bổn phận cứu nước khi Tổ quốc lâm nguy.

* Phần II: VIỆC YÊU ĐỒNG LOẠI

"CHỦ CHẶN" KHÔNG THỂ VÔ CẢM & VÔ TRÁCH NHIỆM TRƯỚC HỌA DIỆT CHÚNG. Chúng tôi khai triển Bài này với những điểm sau đây:

=> Dụ ngôn người Samari tốt lành

=> Giáo dân Vinh là kẻ trọng thương nằm bên lề đường

=> Những người thân cận nhất của Giáo dân Vinh nằm bên lề đường

Dụ ngôn người Samari tốt lành

Dụ ngôn người Samari tốt lành mà Đức Giêsu đưa ra là để cắt nghĩa cụ thể cho "người thông luật" về hai Điều Răn trọng đại nhất của Đạo Chúa để nếu ai thực hiện đúng thì sẽ được sự sống đời đời. Những ai đó, có thể là một Giám mục Chủ tịch HĐGMVN như Gm. Đoc hay một người bình dân chỉ biết làm nghề đánh cá như các ngư dân thuộc vùng biển của 4 tỉnh bắc Trung phần ngày nay. Hai Điều Răn trọng đại nhất của Đạo Chúa áp dụng cho mọi người nếu muốn được sự sống đời đời. Hai Điều Răn trọng đại nhất đó là:

=> Điều Răn thứ nhất: Phải yêu mến Thiên Chúa hết lòng

=> Điều Răn thứ hai: Phải yêu người đồng loại như chính mình. Người đồng loại ở đây được Đức Giêsu gọi là "người thân cận mình"

Tình yêu đối với Thiên Chúa trừu tượng mà người ta có thể đánh lừa thiên hạ, nhưng tình yêu đối với đồng loại là việc thực hiện cụ thể mà người khác có thể quan sát chứng giám. Những người thân cận đang sống vất vưởng khi cá chết hàng loạt khiến những ngư dân con chiên không còn phương tiện sống thân xác, thế mà Chủ chăn ngoảnh mặt đi, thì làm thế nào nói là Chủ chăn thực hiện tình yêu đối với những "người thân cận" của mình theo Điều Răn thứ hai của Đạo Chúa.

Chúng tôi trích dẫn dưới đây Ngụ ngôn người Samari tốt lành gắn liền với hai Điều Răn trọng đại nhất của Đạo Chúa (Theo Lc.10, 25-37):

"Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giêsu để thử Người rằng: "Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?" Người đáp: "Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?". Ông ấy thưa: "Người hãy yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, VÀ NGƯỜI THÂN CẬN NHƯ CHÍNH MÌNH.". Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sự sống đời đời"

"Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giêsu rằng: "Nhưng ai là người thân cận của tôi?". Đức Giêsu đáp: "Một người kia từ Giêrusalem xuống Giêrikhô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh nhừ tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. Rồi cũng thế, một thầy Lê-vi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. Nhưng một người Samari kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, va chạm lòng thương. Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ trên vết thương cho người ấy va băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc. Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: "Nhờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác." Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?". Người thông luật trả lời: "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy." Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy."

.Giáo dân Vinh là kẻ trọng thương nằm bên lề đường
Những vết trọng thương mà dân bắc miền Trung đang mang trên người
Mọi người đều biết rằng nạn nhân bị trọng thương trong biển cố cá chết hàng loạt là dân chúng những tỉnh bắc miền Trung. Ở tỉ dụ trên, người bị trọng thương nằm bên lề đường chính là khối dân chúng những tỉnh bắc miền Trung này. Những vết thương của họ ở những điểm sau đây:

a) Nước biển ven 4 tỉnh bắc miền Trung bị ô nhiễm bởi những độc chất kỹ nghệ thải ra biển đã tích lũy đến độ làm cá chết hàng loạt từ 4/4/2016 đến nay. Không những cá chết nổi lên dạt vào bờ biển, mà ngư dân còn khám phá từng lớp cá chết chất từng lớp dưới nước biển.

b) Không những chỉ có cá chết, mà những lớp san hô dưới biển cũng bị hủy hoại biến thành màu trắng nhạt. Đây là việc giết hại những lớp san hô đã sống từ bao chục năm hoặc trăm năm. Lớp cá, cua sống nhờ san hô không còn chỗ nương tựa mà sống.

c) Ở trên không khí, chim biển ăn cá chết dạt vào các đảo đều bị chết. Việc chim chết đã có hình ảnh rõ rệt.

d) Nếu dân chúng, vì quá nghèo và đói ăn, ăn vào những cá, cua, sò ốc, chim biển bị nhiễm độc, sẽ bị bệnh tật trong thời gian, thậm chí con cháu họ từ thế hệ này sang thế hệ khác bị bệnh hoặc mới sinh ra đã bị dị tật.

e) Ngư dân đi đánh bắt cá, buộc phải xuống biển, thân người bị thấm nước biển nhiễm độc sẽ làm cho những ngư dân này bị bệnh tật lâu dài.

f) Muối làm từ nước biển tất nhiên mang những chất độc hại. Món ăn nào cũng phải dùng muối. Vì vậy món ăn, dù không từ cá biển, cũng mang độc hại do muối thêm vào.

g) Những trại nuôi cá sử dụng nước biển cũng bị thiệt hại nặng. Những lớp cá nuôi đã bị tiêu hủy. Khi nào nước biển còn nhiễm độc, thì ngành nghiệp nuôi cá bị cáo chung.

h) Dân buôn bán cá biển không thể tiếp tục thương mại của họ được vì không còn cá biển để bán. Những sản phẩm từ cá như nước mắt, cá khô, cá chà bông...cũng xuống cấp hẳn vì những sản phẩm ấy không thể bán được.

i) Ngành du lịch, tắm biển ở các tỉnh bắc miền Trung cũng tụt dốc trông thấy. Do đó, những Khách sạn, Nhà hàng ăn ven biển không còn khách nữa. Đây là những vết trọng thương chính mà dân 4 tỉnh bắc miền Trung đang mang trên người và nằm bên lề đường như trong Ngụ ngôn trên đây mà Đức Giêsu đã đưa ra trong Phúc âm.

Những vết trọng thương do đám cướp CSVN ăn hối lộ từ Formosa gây ra.

Những vết trọng thương trên đây không phải tự nhiên phát sinh, cũng không phải tai nạn thiên nhiên như CSVN đang tìm đủ mọi tuyên truyền xuyên tạc để tránh trách nhiệm, mà Đức Giêsu nói rõ thủ phạm gây ra, đó là KẼ CƯỚP đã đánh người trọng thương nằm bên lề đường. Ở những tỉnh bắc miền Trung ngày nay, đám KẼ CƯỚP đánh trọng thương người khác, đó là đảng cướp CSVN cấu kết với lũ Formosa Đài Loan đã đánh dân các tỉnh bắc miền Trung. Chính chúng là thủ phạm. Đám lãnh đạo đảng cướp CSVN đã lấy đất biển của dân và ký trao cho Formosa 3'300 hecta (lớn hơn thành phố Ma Cao) để lập khu tự trị trong vòng 70 năm. Formosa đã xây ở đây hệ thống ống nước thải kỹ nghệ ra biển, dài 1.5 cây số, đường kính của ống hơn 1 mét, được chôn ngầm dưới biển sâu 17 mét. Formosa không chuyên nghề sắt thép, mà sản phẩm chính của họ tại các nơi trên Thế giới là PVC sử dụng chính yều thủy ngân để làm chất xút và từ đó chế biến sản phẩm nhựa PVC. Chất nước thải ra biển gồm độc chất chính đến từ thủy ngân. Vũng Áng trở thành nơi thải nước độc thủy ngân ra biển và là địa điểm thải Quốc tế, nghĩa là Formosa có thể chuyển những chất thải độc từ các nhà máy của họ khắp nơi về Vũng Áng để đổ ra biển Việt Nam. Tại các nhà máy Formosa trên Thế giới, các nước kiểm soát chặt chẽ việc thải chất độc này. Tại Việt Nam, Formosa chỉ nhét Đơ-la vào mồm lũ lãnh đạo, trung ương và địa phương, của đảng cướp CSVN, thì đám này dành cho Formosa khu tự trị để Tập đoàn Công ty này muốn làm gì thì làm. Ngày nay, dù cá chết từng lớp như vậy, mà đám lãnh đạo CSVN, mồm đầy Đơ-la, nên trở thành á khẩu kiểm nơi trốn, không dám tìm nguyên cá chết để nói cho dân chúng biết. Chính Formosa và CSVN là đám cướp đã đánh trọng thương dân chúng Việt Nam. Chúng chính là thủ phạm mà Đức Giêsu nói trong Ngụ ngôn.

Những thầy Tư tế phải là những người sốt sắng đầu tiên băng bó vết thương, ngăn chặn đám cướp không được tiếp tục đánh trọng thương người nằm bên đường nữa, nhưng những thầy Tư tế này tỏ ra **VÔ CẢM TRƯỚC ĐAU KHỔ & VÔ TRÁCH NHIỆM CỦA VỊ CHỦ CHĂN**. Việc Vô Cảm & Vô Trách Nhiệm này là **TỘI LỖI**. Không những Vô Cảm & Vô Trách Nhiệm **TỘI LỖI**, những phát biểu mang tính hù dọa người bị trọng thương và bao che cho kẻ cướp còn bị coi như tòng phạm với tội ác của đám cướp CSVN + Formosa.

Những người thân cận nhất của
Giáo dân Vinh nằm bên lề đường

Trong Tỉ dụ người Sa ma ri, người thân cận của kẻ bị trọng thương nằm bên lề đường là một người dân ngoại, chứ không phải là Thầy Tư tế hay Lê-vi. Tỉ dụ này đã làm cho những Lãnh đạo Thiên Chúa Giáo phải xấu hổ suốt dòng phát triển Đạo Chúa. Sự xấu hổ này tất nhiên phải làm cho những Lãnh đạo Thiên Chúa Giáo ngày nay tại Việt Nam phải tự động ý thức rằng chính mình là những người thân cận nhất không thể chối cãi đối với đàn chiên Giáo phận Vinh đang bị trọng thương nằm bên bờ biển Miền Trung.

Vết thương này không phải chỉ bằng bó và chữa trị nguyên lúc này, mà nó còn kéo dài cho nhiều thế hệ con cháu trong tương lai. Các Lãnh đạo Tôn Giáo ý thức rõ rệt cái nạn DIỆT CHỦNG kéo dài này và đồng thời cũng biết rằng chỉ có mình mới có thể kêu gọi được sự ĐOÀN KẾT đấu tranh sau 41 năm CSVN đã cố tình gây chia rẽ quần chúng. Ý thức và Biết rõ như vậy mà không nhập cuộc, sự VÔ CẢM trở thành TỘI LỖI và việc VÔ TRÁCH NHIỆM trở thành TÔNG PHẠM với Tội ác CSVN Những thế hệ con cháu tương lai chắc chắn sẽ oán hận những Lãnh đạo VÔ CẢM TỘI LỖI & VÔ TRÁCH NHIỆM TÔNG PHẠM này !

Giáo sư Tiến sĩ NGUYỄN PHÚC LIÊN, Kinh tế
Geneva, 01.01.2017. Cập nhật 12.01.2017

Links:

1. Website : <http://VietTUDAN.net/>
2. Facebooks : (a) Phuc Lien Nguyen, (b) Tudan Tudodanchu
3. Twitter: Phuc Lien Nguyen

Chú thích : Một số người vì phe nhóm, đã cố tình viết lệch lạc về Lý Lịch của tôi, nên tôi xin phép cho ở đây cái Link Lý Lịch NGUYỄN PHÚC LIÊN như sau : <http://www.viettudan.net/36984/index.html>